

Marți, 18 ianuarie 2011

Crearea unei legături între ajutorul de urgență, reabilitare și dezvoltare

41. regretă faptul că progresele concrete în domeniul legăturii dintre ajutorul de urgență, reabilitare și dezvoltare rămân în continuare limitate, în ciuda numărului mai mare de angajamente politice asumate în ultimii ani;
42. subliniază importanța unei tranziții în timp util între urgență și dezvoltare, pe baza unor criterii specifice și printr-o evaluare detaliată a nevoilor;
43. solicită mai multe resurse pentru asigurarea continuității ajutorului, precum și folosirea unei abordări orientate spre flexibilitate și complementaritatea instrumentelor financiare existente în cazul fazelor de tranziție între urgență și dezvoltare;
44. susține îmbunătățirea dialogului și a coordonării dintre organizațiile umanitare și agențiile de dezvoltare la locul de intervenție, precum și în cadrul serviciilor corespondente la nivelul instituțiilor europene și al statelor membre;

*

* *

45. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și Biroului Organizației Națiunilor Unite de coordonare a afacerilor umanitare (OCHA).

Agricultura ca sector strategic în contextul securității alimentare

P7_TA(2011)0006

Rezoluția Parlamentului European din 18 ianuarie 2011 referitoare la recunoașterea agriculturii ca sector strategic în contextul securității alimentare (2010/2112(INI))

(2012/C 136 E/02)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluția sa din 8 iulie 2010 referitoare la viitorul politicii agricole comune după 2013 ⁽¹⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 13 ianuarie 2009 privind politica agricolă comună și siguranța alimentară mondială ⁽²⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 5 mai 2010 referitoare la agricultura UE și schimbările climatice ⁽³⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 7 septembrie 2010 referitoare la venituri echitabile pentru agricultori: îmbunătățirea funcționării lanțului de aprovizionare cu alimente în Europa ⁽⁴⁾,
- având în vedere propunerea Comisiei de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapartidele centrale și registrele centrale de tranzacții (SEC(2010)1058),
- având în vedere rezoluția sa din 22 mai 2008 privind creșterea prețurilor la produsele alimentare în Uniunea Europeană și în țările în curs de dezvoltare ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0286.

⁽²⁾ JO C 46 E, 24.2.2010, p. 10.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0131.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0302.

⁽⁵⁾ JO C 279 E, 19.11.2009, p. 71.

Marți, 18 ianuarie 2011

- având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Un cadru de politică al UE în vederea sprijinirii țărilor în curs de dezvoltare în eforturile acestora de a face față provocărilor legate de securitatea alimentară”,
  - având în vedere obiectivele de dezvoltare ale mileniului ale ONU, care includ reducerea în 2015 cu 50 % a procentului din populația globală care suferă de foame față de 1990,
  - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere raportul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală și avizul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A7-0376/2010),
- A. întrucât asigurarea securității alimentare pentru cetățenii Europei, aprovizionarea consumatorilor cu alimente sănătoase și de înaltă calitate la prețuri rezonabile și menținerea veniturilor agricole au constituit obiectivele centrale ale politicii agricole comune (PAC) de la început și sunt și în prezent obiective-cheie ale UE;
- B. întrucât recenta volatilitate a prețurilor alimentelor și ale produselor de bază a generat îngrijorări serioase cu privire la funcționarea lanțului de aprovizionare cu alimente la nivel european și mondial și întrucât creșterea prețurilor la alimente a afectat cel mai mult categoriile cele mai vulnerabile de populație;
- C. întrucât volatilitatea prețurilor în agricultură este, prin natura sa, permanentă, deoarece prețurile reacționează în mod disproporționat la mici variații ale nivelului de producție, foarte des ca urmare a speculațiilor;
- D. întrucât UE a subliniat, cu ocazia unei recente reuniuni a Comitetului pentru siguranța alimentară din cadrul FAO, problema pe care o reprezintă volatilitatea extremă a prețurilor, iar noii comisii de experți la nivel înalt i s-a solicitat un raport privind cauzele fluctuațiilor de preț și măsurile luate în această privință;
- E. întrucât fenomenele climatice și de altă natură pot determina unele țări să adopte politici protecționiste, astfel cum au arătat recente interdicții aplicate de Rusia și de Ucraina privind exportul de grâu, acestea exportând împreună aproximativ 30 % din cantitatea de grâu produsă la nivel mondial;
- F. întrucât producția de alimente la nivel global poate fi subminată în mod regulat de o serie de factori, printre care impactul dăunătorilor și al bolilor, măsura în care resursele naturale sunt disponibile și dezastrele naturale, astfel cum au arătat, în 2010, seceta și incendiile îndelungate din Rusia, precum și inundațiile grave din Pakistan;
- G. întrucât schimbările climatice vor avea ca efect creșterea frecvenței acestor dezastre naturale și, prin urmare, destabilizarea securității alimentare;
- H. întrucât provocarea stă în a produce „mai mult din mai puțin”, accentul punându-se pe producția sustenabilă, din cauza presiunii asupra resurselor naturale;
- I. întrucât UE este cel mai mare importator net de produse care conțin proteine, de produse oleaginoase și de porumb pentru sectorul creșterii animalelor, precum și de fructe și de legume și se bazează prea mult pe aceste importuri, ceea ce se datorează și faptului că producătorii noștri nu sunt autorizați să utilizeze aceleași metode de producție pentru aceste produse;
- J. întrucât creșterea estimată a populației globale de la 7 miliarde la 9,1 miliarde va impune o creștere de 70 % a aprovizionării cu alimente până în 2050, conform FAO;
- K. întrucât există în continuare sărăcie și foamete în Uniunea Europeană; întrucât 79 de milioane de oameni din UE trăiesc în continuare sub limita sărăciei (60 % din venitul mediu al țării în care locuiește persoana respectivă) și întrucât 16 milioane de cetățeni ai UE au primit iarna trecută alimente prin intermediul unor acțiuni de caritate;
- L. întrucât securitate alimentară nu înseamnă doar existența alimentelor, ci include și, conform FAO, dreptul la hrană și accesul la alimente sănătoase pentru toată lumea; întrucât, devenind mai competitivă, Europa poate contribui la securitatea alimentară globală;

Marți, 18 ianuarie 2011

- M. întrucât lipsa securității alimentare pentru cei mai săraci membri ai societății a fost agravată de efectele crizei economice și financiare globale;
- N. întrucât veniturile agricultorilor au scăzut în mod dramatic în 2009, după un deceniu de stagnare a acestora, în mare parte din cauza condițiilor de piață dificile și a costurilor de producție din ce în ce mai ridicate; întrucât veniturile agricole au scăzut foarte mult (conform estimărilor, cu 40 % pe unitate de lucru) față de restul economiei, iar venitul pe cap de locuitor în zonele rurale este cu mult mai scăzut (cu aproape 50 %) decât în zonele urbane;
- O. întrucât agricultorii primesc o cotă în scădere constantă din valoarea adăugată generată de lanțul de aprovizionare cu alimente, în timp ce cota industriei alimentare a crescut; întrucât funcționarea corespunzătoare a lanțului de aprovizionare cu alimente este o condiție necesară asigurării faptului că agricultorii au parte de un profit echitabil pentru producția lor;
- P. întrucât de-a lungul întregului lanț de producție, de aprovizionare și de consum de alimente se irosește până la 50 % din cantitatea de alimente produse în UE;
- Q. întrucât doar 7 % din agricultorii din UE au o vârstă mai mică de 35 de ani;
- R. întrucât securitatea alimentară reprezintă o chestiune esențială pentru Europa și necesită coerență și coordonare între diversele domenii de politică sectorială la nivelul UE, și anume PAC, politica energetică, programele de dezvoltare, politicile de dezvoltare și comerciale, și reglementarea financiară,
1. subliniază că un sector agricol puternic și sustenabil peste tot în UE și un mediu rural înfloritor și sustenabil, asigurat de o PAC puternică, sunt elemente vitale în ceea ce privește depășirea provocării legate de securitatea alimentară;
  2. afirmă că UE are cele mai înalte standarde din lume în materie de producție agricolă și de alimente, punându-se un accent puternic asupra securității alimentare, a calității alimentelor și a sustenabilității din punct de vedere al mediului cu privire la agricultură;
  3. consideră că va trebui să folosim toate formele de agricultură pentru a putea aproviziona cu hrană Europa și țările terțe;

Securitatea alimentară în Europa și în lume

4. consideră că dreptul la securitate alimentară este un drept de bază al omului și că există atunci când toți oamenii au permanent acces fizic și economic la alimente corespunzătoare, sigure (din punctul de vedere al sănătății) și nutritive în vederea satisfacerii nevoilor și preferințelor lor nutriționale pentru a duce o viață activă și sănătoasă;
5. afirmă că UE are o obligație de a-și aproviziona cetățenii cu hrană și că în această privință este esențial să se continue în UE activitățile agricole; atrage atenția asupra veniturilor agricole din ce în ce mai scăzute din UE, cauzate de costurile de producție din ce în ce mai ridicate și de volatilitatea prețurilor, care au un efect negativ asupra capacității agricultorilor de a-și menține producția; subliniază costurile pe care trebuie să le suporte agricultorii europeni pentru a respecta standardele cele mai înalte din lume în materie de securitate alimentară, de protecție a mediului, de bunăstare a animalelor și de muncă; subliniază că agricultorii trebuie să fie recompensați pentru aceste costuri suplimentare și pentru că furnizează societății bunuri publice; accentuează faptul că alimentele ce provin din țări terțe și care intră pe teritoriul UE trebuie să respecte aceleași standarde înalte astfel încât producătorii europeni să nu aibă de suferit în ceea ce privește competitivitatea;
6. recunoaște că garantarea unei aprovizionări adecvate cu alimente este un element esențial al securității alimentare, dar admite, de asemenea, că accesul la alimente și prețurile accesibile ale acestora înseamnă să se acorde atenție garantării un standard de viață corespunzător, în special pentru persoanele care nu au suficiente resurse economice, adesea copii, persoane în vârstă, migranți, refugiați și șomeri;
7. susține formula securitate alimentară – nutriție – calitate – vecinătate – inovație – productivitate; consideră că, pentru a ajunge la această formulă, viitoarea PAC ar trebui să țină seama de așteptările opiniei publice conform cărora aceasta ar trebui să fie atât o politică agricolă, cât și una alimentară orientată către furnizarea de informații publice privind un regim alimentar sănătos;

Marți, 18 ianuarie 2011

8. consideră că UE ar trebui să creeze condiții mai bune pentru implementarea în statele membre a programelor de susținere a nutriției precum cele care prevăd distribuirea de fructe și de lapte în școli, precum și o asistență mai bună pentru educație și sensibilizarea cu privire la proveniența produselor și la nutriție, având în vedere faptul că alegerile făcute în cunoștință de cauză referitoare la regimul alimentar pot preveni apariția bolilor și reduce presiunea puternică asupra costurilor sociale din Europa; solicită, de asemenea, crearea mai multor programe de susținere a nutriției care să implice o sarcină administrativă redusă, precum și majorarea bugetului alocat acestor programe; invită Comisia să analizeze aspectele practice ale acestor programe;
9. își reafirmă sprijinul pentru programul UE realizat pentru persoanele cele mai defavorizate; reamintește că SUA alocă, prin legea agriculturii, ajutoare semnificative pentru programul lor suplimentar de asistență nutrițională, ceea ce generează venituri importante pentru acest sector și pentru economie în general, în afară de faptul că reduce o parte din nevoile alimentare ale persoanelor celor mai sărace;
10. este conștient de faptul că schimbările climatice reprezintă o mare provocare în ceea ce privește securitatea alimentară, în special din cauza creșterii frecvenței și a gravității fenomenelor climatice, precum seceta, inundațiile, incendiile și furtunile; subliniază provocarea din ce în ce mai mare pe care o reprezintă lipsa apei și impactul acesteia asupra producției de alimente; subliniază că este necesar să se soluționeze de urgență problemele legate de gestionarea apelor și de schimbările climatice;
11. amintește că securitatea energetică și cea alimentară se află în strânsă legătură; recunoaște că costurile energiei sunt un factor-cheie în ceea ce privește stabilirea nivelului profitabilității agriculturii, sectorul care depinde cel mai mult de petrol; încurajează adoptarea de măsuri care să stimuleze agricultorii să devină mai eficienți din punct de vedere energetic și prin care să fie dezvoltate surse alternative de aprovizionare cu energie; amintește faptul că este necesar să se acorde un sprijin mai consistent pentru serviciile de cercetare, de dezvoltare și de consiliere;
12. consideră, cu toate acestea, că, în ceea ce privește tendința din ce în ce mai accentuată de a dezvolta surse regenerabile de energie și de a realiza obiectivele stabilite pentru 2020, trebuie să se țină seama de impactul asupra producției de alimente și a aprovizionării cu hrană; subliniază echilibrul delicat privind depășirea provocării legate de aprovizionarea cu alimente și de aprovizionarea cu carburanți;
13. ia act de nivelul de fiabilitate al importurilor de proteine și de produse oleaginoase din țări terțe, care are efecte negative asupra sectorului alimentar și agricol, în special asupra creșterii animalelor atunci când apar creșteri ale prețurilor;
14. invită Comisia să propună o soluție tehnică la problema pe care o reprezintă materiile modificate genetic cu un nivel scăzut de prezență în produsele nemodificate genetic importate și să propună un proces de aprobare mai rapid în cadrul UE în legătură cu importul de noi variante de furaje modificate genetic după ce acestea s-au dovedit a fi sigure;
15. invită Comisia și statele membre să asigure cetățenilor accesul la informațiile privind rezultatele controalelor efectuate în materie de securitate alimentară pentru creșterea transparenței la nivel european;
16. își exprimă îngrijorarea cu privire la apariția fenomenului de acaparare a terenurilor și la efectele acestuia asupra securității alimentare în țările în curs de dezvoltare și a viitorului agriculturii și al agricultorilor; invită Comisia să analizeze această situație în ceea ce privește deținerea terenurilor și resursele naturale;
17. observă că situația fermelor de creștere a animalelor din UE s-a deteriorat din cauza costurilor ridicate ale hranei pentru animale; solicită, prin urmare, să se utilizeze în mod direcționat instrumentele înființate prin Regulamentul (CE) nr.1234/2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor pentru a stabiliza piața și a evita o situație de criză;
18. apreciază că creșterea productivității în noile state membre va duce la mărirea suprafeței terenurilor disponibile și că aceste terenuri vor constitui o ocazie pentru a stimula producția de proteaginoase și de oleaginoase din UE;
19. observă că securitatea alimentară nu poate fi garantată dacă nu există acces liber la resurse genetice pentru alimente și agricultură; recunoaște Tratatul internațional privind resursele fitogenetice pentru alimentație și agricultură al FAO ca un instrument important de păstrare a diversității agricole prin care sunt evitate astfel consecințele schimbărilor climatice;
20. subliniază faptul că stimulentele preconizate pentru culturile energetice durabile nu ar trebui să aducă atingere în niciun fel siguranței alimentare a cetățenilor;

Marți, 18 ianuarie 2011

21. invită statele membre să elaboreze și să implementeze programe care să conțină măsuri concrete în domeniul agriculturii, care să vizeze atenuarea efectelor schimbărilor climatice și adaptarea la acestea;
22. subliniază nevoia de a promova lansarea unei campanii de informare a consumatorilor referitoare la eforturile depuse de agricultori și de sectorul agricol în domeniul protecției mediului și în cel al securității alimentare;

Agricultura, piețele financiare și volatilitatea prețurilor

23. consideră că piețele financiare și cele agricole sunt în prezent mai interconectate ca niciodată; este de părere că doar o reacție europeană nu mai este de ajuns și că Europa ar trebui să acționeze împreună cu țările terțe și cu organizațiile internaționale în ceea ce privește aspecte legate de volatilitatea prețurilor și de securitatea alimentară; susține inițiativele luate în acest sens de președinția Grupului G20;
24. subliniază problemele cu care se confruntă agricultorii într-o perioadă în care volatilitatea pieței și a prețurilor este extrem de ridicată; atrage atenția asupra dificultăților pe care le întâmpină agricultorii în ceea ce privește încercarea acestora de a planifica în avans într-o perioadă în care volatilitatea este extrem de ridicată; îndeamnă Comisia să introducă măsuri permanente și solide în vederea combaterii urgente a volatilității de pe piețele agricole; consideră că această abordare va reprezenta un factor-cheie pentru asigurarea continuității producției în Uniunea Europeană;
25. observă că indicele prețurilor pe piețele financiare pentru produsele agricole primare nu a fost niciodată mai instabil; menționează ca exemplu creșterea recentă a prețului contractelor pentru grâu, care a crescut cu 70 % în două luni, iar volumul tranzacționărilor acestora pe piața de mărfuri din Paris a fost de peste două ori mai mare;
26. subliniază faptul că aceste fenomene au la bază doar parțial date fundamentale de piață precum cererea și oferta și că acestea sunt într-o mare măsură rezultatul speculațiilor; observă că abordările speculative au stat la baza a până la 50 % din creșterile recente ale prețurilor; susține concluziile raportorului special al ONU privind dreptul la hrană în ceea ce privește rolul deținut de investitorii instituționali importanți, precum fondurile speculative, fondurile de pensii și băncile de investiții, toate acestea nefiind, în general, interesate de piețele agricole, în influențarea indicilor prețului mărfurilor prin mutările lor pe piețele derivatelor;
27. susține, în acest context, o revizuire a legislației existente în materie de instrumente financiare, care ar trebui să prevadă o tranzacționare mai transparentă; reamintește că instrumentele financiare ar trebui să fie folosite în beneficiul economiei și să ajute producția agricolă să facă față crizelor și fenomenelor climatice; consideră, de asemenea, că speculațiile nu ar trebui să poată fi o amenințare la adresa exploatațiilor agricole eficiente;
28. salută propunerea Comisiei de regulament privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapartidele centrale și registrele centrale de tranzacții; dorește să fie introduse plase de siguranță împotriva volatilității extreme a prețurilor ca un instrument de reacție rapidă la criză; dorește să existe o coordonare cu privire la legislație între UE și țări terțe precum SUA pentru a reduce numărul ocaziilor în care speculanții pot profita în mod neloyal de diferențele dintre diversele sisteme de reglementare;
29. este în favoarea unor măsuri europene mai îndrăznețe de abordare a problemei legate de speculații, inclusiv printr-un mandat emis pentru autoritățile de reglementare și cele de supraveghere în ceea ce privește limitarea speculațiilor; consideră că instrumentele derivate pe mărfuri sunt diferite de alte instrumente financiare derivate și că acestea ar trebui folosite doar de comercianții care au interese legitime de a proteja mărfurile agricole împotriva riscurilor și de alte categorii de persoane legate direct de producția agricolă reală; invită Comisia să se asigure că folosirea instrumentelor derivate pe produse alimentare este limitată cât de mult posibil la investitorii legați direct de piețele agricole;
30. își exprimă îngrijorarea cu privire la profunzimea concentrării care a apărut în comerțul cu cereale și în urma căreia întreprinderile în cauză pot influența prețurile de piață; observă că acest lucru poate duce la creșterea volatilității prețurilor, deoarece fluctuațiile majore ale prețurilor prezintă interes pentru comercianții de cereale, având în vedere tranzacțiile speculative desfășurate de aceștia; consideră că și acest fapt demonstrează că este necesară existența unor rezerve de intervenție sau a altei plase de siguranță pentru a promova stabilitatea prețurilor și a apăra interesele agricultorilor și ale consumatorilor;

Marți, 18 ianuarie 2011

31. subliniază că nu este posibil să se ia măsuri eficiente împotriva fluctuațiilor majore ale prețurilor fără existența unor rezerve de intervenție sau strategice; consideră, prin urmare, că trebuie consolidat rolul instrumentelor de intervenție pe piață în cadrul viitoarei PAC;
32. subliniază că este necesară creșterea gradului de transparență și de corectitudine în cadrul lanțului de aprovizionare cu alimente pentru a asigura un profit echitabil pentru agricultori, profituri și prețuri echitabile de-a lungul lanțului de aprovizionare cu alimente și un sector agricol viabil care să asigure securitatea alimentară; îndeamnă Comisia să prezinte propuneri tangibile și eficiente de abordare a acestei chestiuni;
33. subliniază că, atunci când trebuie să facă față volatilității prețurilor, țările cu venituri scăzute și deficit alimentar tind să devină mai vulnerabile;

Rezerve globale de alimente pentru securitatea alimentară globală

34. observă că, în prezent, oferta globală totală de alimente nu este suficientă și că mai degrabă inaccesibilitatea și prețurile ridicate sunt cele care privesc mulți oameni de securitatea alimentară;
35. observă, cu toate acestea, că rezervele globale de alimente sunt mult mai limitate decât în trecut, ajungând la o valoare scăzută record egală cu echivalentul rezervelor pentru 12 săptămâni din rezervele globale de alimente din timpul crizei alimentare din 2007; subliniază că producția mondială de alimente este din ce în ce mai vulnerabilă în fața unor condiții meteorologice extreme legate de schimbările climatice, a unei presiuni globale mai mari asupra terenurilor ca urmare a urbanizării și a unui număr din ce în ce mai ridicat de dăunători și de boli care pot provoca deficite alimentare bruște și imprevizibile;
36. consideră, prin urmare, că ar fi benefic un sistem global specific de creare a unor rezerve de alimente (atât rezerve de urgență pentru a reduce foametea, cât și rezerve pentru reglementarea prețurilor mărfurilor), deoarece ar ajuta la înlesnirea comerțului mondial în momentele în care apar creșteri ale prețurilor, ar contracara protecționismul recurent și ar reduce presiunea asupra piețelor mondiale de alimente; consideră că rezervele respective ar trebui gestionate de un organism comun aflat sub egida Organizației Națiunilor Unite sau de FAO și ar trebui să folosească pe deplin experiența acumulată de FAO și în cazul programului alimentar mondial al ONU; invită Comisia să analizeze urgent care este modalitatea cea mai eficientă de a crea un astfel de sistem și să comunice Parlamentului concluziile analizei sale; invită, de asemenea, Comisia să își asume un rol de lider în ceea ce privește susținerea acestui sistem global specific de creare a rezervelor de alimente;
37. reamintește că reacția UE a constat până în prezent în acordarea de sprijin și de ajutoare financiare, inclusiv prin facilitatea pentru alimente; dorește elaborarea unor rapoarte privind eficiența acestei facilități, inclusiv privind progresele înregistrate cu privire la combaterea cauzelor și a simptomelor, și invită Comisia să analizeze posibilitatea introducerii unui instrument care să contribuie la combaterea foametei la nivel mondial;
38. reafirmă importanța dezvoltării agriculturii în țările în curs de dezvoltare și importanța alocării unei cote adecvate din asistența ODA a UE către sectorul agricol; regretă faptul că, începând cu anii '80, s-a înregistrat o scădere dramatică a nivelului de ajutor pentru dezvoltare alocat agriculturii și salută recunoașterea necesității de a inversa această tendință; solicită Comisiei să acorde prioritate agriculturii în cadrul ajutorului său pentru dezvoltare, incluzând acordarea de asistență către agricultori pentru accesarea piețelor;
39. este consternat de concluziile summitului din 2010 al Organizației Națiunilor Unite privind obiectivele de dezvoltare ale mileniului (ODM), subliniind faptul că țările dezvoltate sunt departe de a-și fi onorat angajamentele referitoare la asistența oficială pentru dezvoltare;
40. salută inițiativa Băncii Mondiale, luată în cadrul summitului din 2010 al Organizației Națiunilor Unite privind obiectivele de dezvoltare ale mileniului (ODM), de a majora sprijinul pe care-l acordă sectorului agricol în vederea stimulării veniturilor, a ocupării forței de muncă și a securității alimentare, în special în regiunile cu venituri reduse;

Nouă PAC pentru a face față provocărilor

41. își reafirmă poziția menționată în raportul său privind viitorul PAC după 2013; își reafirmă angajamentul față de o politică agricolă și de dezvoltare rurală puternică, care să asigure securitatea alimentară pentru toți, să păstreze vitalitatea Europei rurale, să crească competitivitatea agriculturii, să asigure

Marți, 18 ianuarie 2011

continuitatea producției agricole peste tot în UE, să susțină inovația, competitivitatea și ocuparea forței de muncă și să își aducă contribuția la înfruntarea provocărilor globale majore, precum schimbările climatice; subliniază, de asemenea, că PAC trebuie simplificată și debirocratizată în continuare pentru a reduce costurile de implementare suportate de beneficiari;

42. subliniază rolul pe care trebuie să îl dețină tinerii agricultori în cadrul viitoarei PAC; subliniază că doar 7 % din agricultorii europeni au sub 35 de ani și, totodată, nu mai puțin de 4,5 milioane de agricultori vor ieși la pensie în următorii 10 ani; susține măsuri de consolidare în favoarea tinerilor agricultori, precum prime de instalare, dobânzi subvenționate pentru împrumuturi și alte stimulente care au fost aplicate de statele membre prin bugetele lor de dezvoltare rurală; reafirmă substanța modificării sale referitoare la buget privind programul de schimb destinat tinerilor și dorește ca aceasta să fie implementată sub forma unui proiect-pilot; solicită, de asemenea, eliminarea tuturor constrângerilor administrative care împiedică tinerii să demareze activități agricole;

43. consideră că cercetarea și inovarea sunt esențiale pentru a face față provocării privind securitatea alimentară în ceea ce privește creșterea producției, utilizând, totodată, mai puține resurse; subliniază importanța promovării formării profesionale, a accesului la educație, a transferului de cunoștințe și a schimbului de bune practici în sectorul agricol; afirmă din nou că este nevoie de o abordare coordonată între PAC și alte politici pentru a facilita accesul la cercetare și inovare în agricultură;

44. invită Comisia și statele membre să se folosească de toate ocaziile oferite de cel de-Al șaptelea program-cadru pentru cercetare și dezvoltare în domeniul cercetării și al inovațiilor tehnologice pentru a crește productivitatea, respectând, în același timp, criteriile în materie de eficiență energetică și de durabilitate;

45. observă că în fiecare an se reduce suprafața de teren destinat producției agricole din cauza schimbărilor climatice și a urbanizării;

46. dorește să sublinieze în special importanța diversității în agricultura europeană și a asigurării coexistenței unor modele agricole diferite, inclusiv a exploatațiilor agricole de dimensiuni reduse care creează locuri de muncă în zonele rurale ale UE, precum și importanța diversității și a calității alimentelor, inclusiv în cazul produselor care provin de la exploatații agricole de dimensiuni reduse și al produselor neindustriale comercializate prin lanțuri de distribuție scurte, și a nutriției peste tot în Europa în vederea susținerii dezvoltării zonelor rurale și a păstrării tradițiilor din sectorul alimentar și din cel viticol de la nivel regional;

47. observă că practicile agricole tradiționale, exploatațiile agricole de familie, cele de dimensiuni reduse și agricultura ecologică pot aduce o contribuție valoroasă la asigurarea securității alimentare, deoarece acestea reprezintă adesea modalități eficiente de utilizare a terenurilor prin metode dezvoltate în mod special în anumite regiuni de-a lungul unor perioade de timp îndelungate și permit stabilirea unei legături puternice între un produs și domeniul din care acesta provine, legătură care reprezintă calitatea și autenticitatea produsului respectiv; subliniază că este necesar ca tipurile de agricultură respective să coexiste cu exploatațiile agricole moderne sustenabile, combinându-se productivitatea ridicată cu utilizarea sustenabilă a terenurilor;

48. subliniază, de asemenea, faptul că divizarea exagerată a terenurilor agricole din unele state membre reprezintă un obstacol pentru producția agricolă și că trebuie luate măsuri pentru a încuraja comasarea micilor proprietăți agricole;

49. subliniază că este necesar să se păstreze diversitatea agriculturii din UE și admite faptul că piețele locale aprovizionate cu produse agricole proaspete rezultate în urma activității agricole de la nivel local sunt durabile din punct de vedere al protecției mediului și contribuie la susținerea comunităților agricole tradiționale; subliniază importanța agriculturii în zonele defavorizate; invită Comisia să abordeze modelele agricole europene diverse în cadrul viitoarelor sale propuneri legate de PAC, incluzând și o analiză a posibilității de a crea stimulente financiare speciale și mecanisme de identificare;

50. subliniază că este necesar să se aplice o PAC mai echitabilă, ceea ce ar trebui să asigure o distribuire echilibrată a ajutoarelor acordate agricultorilor, atât în cadrul aceluiași stat membru, cât și între toate statele membre, o mai mare coeziune teritorială și eliminarea treptată a subvențiilor pentru export, în paralel cu eliminarea tuturor formelor de subvenții pentru export de către partenerii comerciali ai UE și cu impunerea disciplinei pentru toate măsurile de export cu un efect echivalent;

Marți, 18 ianuarie 2011

51. admite că reformele PAC au redus semnificativ impactul producției agricole a UE asupra țărilor în curs de dezvoltare în care nu au fost deloc eliminate restituirile la export; invită UE să recunoască importanța susținerii sectoarelor agricole din țările în curs de dezvoltare, mai ales prin garantarea faptului că în țările în curs de dezvoltare și în cadrul bugetului UE alocat pentru ajutoarele pentru dezvoltarea teritoriilor de peste mări se acordă prioritate agriculturii;

*

* *

52. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.
